

[Glistrup]

Men i det foreliggende tilfælde er der yderligere det, at der er 8, altså halvdelen af ændringsforslagene, som ministeren står som forfatter af, og det gælder faktisk om disse 8 – og det er i og for sig det, der er det bemærkelsesværdige – at dem kan man også stemme for. Det er selvfølgelig lykkeligt, at vi kan gratulere vores nye skatte- og afgiftsminister med, at han har kunnet formulere nogle forslag, som kan vinde tilslutning.

Jeg ved godt, at hvis man skal være meget afstemningspedantisk, er der hist og her et par forslag, om hvilke man må sige, at dem skal vi nok ikke stemme for, fordi der kommer nogle endnu bedre forslag senere i afstemningen, men det er ærlig talt noget, som der vist ikke er nogen grund til at gå alt for højt op i. Derfor kan jeg trygt anbefale, at man stemmer ja til alle 16, og skulle vi så få dem alle 16 vedtaget, kan vi altså vælge mellem marcipan og chokolade ved tredje behandling, når vi skal finde ud af, hvilke af dem der så ikke helt stemmer med hinanden, og som vi derfor skal tage ud ved tredjebehandling. Derfor må det rigtige være at stemme for alle 16 ændringsforslag.

Dermed være ikke sagt på nogen som helst måde, at det er en god grundidé, der ligger bag ved dette forslag, det kommer vi selvfølgelig tilbage til ved tredje behandling. Men det skal da også siges ved denne lejlighed, at 40 pct.s beskatningen er aldeles urimelig. Det blev der sagt mange ord om ved førstebehandlingen, og i mellemtiden har vi fået en beregning fra skatteministeren, der viser, at hvis man skulle have ajourført 1971-vedtagelsen, skulle de 25 pct. ikke stige til 40, men til 30,1 pct. eller afrundet til 30 pct. Der er altså tale om en ren og skær forøget skatteplyndring for så vidt angår de 2/3 af skærpelsen, og den ene tredjedel, som man kan pynte med ajourføringsskiltet, er i og for sig heller ikke så pæn og sød, fordi den er jo bare udtryk for, at vi har forhøjet skatterne for meget i årene siden 1971. Derfor er det nok rigtigere at sætte det almindelige skattetryk ned end at sætte denne skatteprocent op til de 30,1 pct. Men de 40 pct. holder altså ikke.

Ud over det, som vi har drøftet i udvalget, er der imidlertid sket det, at samme dag som vi afgav betænkning, kom der et brev fra Danmarks Sparekasseforening, der har foretaget en beregning, som viser, at de 40 pct. i

virkeligheden svarer til 67 eller 68 pct., og det synes jeg jo nok det var rart at få ministerens kommentarer til. Da dette jo er vældig indviklet, det skal jeg meget gerne medgive ministeren, vil jeg tro, at den rigtige fremgangsmåde må være, at vi sender forslaget tilbage til skatte- og afgiftsudvalget, så ministeren dér får lejlighed til at kommentere skrivelsen fra Danmarks Sparekasseforening, formentlig i et samråd, muligvis også i et skriftligt svar, således at vi kan få det afgjort mellem anden og tredje behandling. For ved tredjebehandlingen er jo det helt afgørende: skal folketetinget godtage de 40 pct. eller ej? Og hvis de 40 pct. reelt betyder 67 pct., turde det være et ekstra argument for at stemme imod forslaget.

Jeg nævnte, at de 13 ud af de 16 ændringsforslag centrerer sig om det problem, om ministeren skal have lov til eller ikke have lov til at forvandle 25 pct. til 40 pct., og i hvilket tempo det skal ske i relation til overgangsreglerne. Det er faktisk det, som er det reelle indhold i de 13 ændringsforslag.

De tre andre ændringsforslag synes jeg i allerhøjeste grad også der er grund til at give et godt ord med på vejen, for jeg har selv skrevet dem, så jeg synes, de er ganske glimrende alle tre.

Det er således, at nr. 1 handler om en krusedulle, der i og for sig fuldstændig med urette er kommet ind i et koncept engang i slutningen af 1940'erne, da man begyndte at skrive lovgivning om, hvorvidt man skal gøre forskel på, om en forsikringsordning er tegnet til fordel for statsautoriserede pårørende som ægtefælle, børn eller lignende eller nogle, som kun er pårørende efter den pågældende skatteydere egen opfattelse, hvor der altså ikke er fine papirer på det. Og her synes jeg ærlig talt, vi skulle være kommet så langt, at vi kan opgive dette knæfald for dronning Victoria. Derfor vil jeg meget stærkt anbefale, at vi nu benytter lejligheden til at fjerne den krusedulle fra vores afgiftslovgivning, specielt efter at der finder beskatning sted i udbetalingsenden, sådan som det vil ske i forstærket grad efter ministerens forslag. Så lad os holde op med at besværliggøre skattelovgivningen ved, at ligningskontorerne skal være moralvogter på statens vegne, hvis der er en eller anden, der føler sig så nært knyttet til fru Abeline Olsen, at han ønsker, at hun, selv om han ikke er gift med